

ΕΘΝΟΣ

Στα χέρια του πρωθυπουργού

Σημαντική ημέρα η χθεσινή. Και με γεγονότα, τόσο στο εξωτερικό όσο και στο εσωτερικό, των οποίων τη σοβαρότητα θα διαπιστώσουμε μέσα στα επόμενα εικοσιτετράωρα. Και ίσως τότε αποδειχθεί αν η προσπάθεια προσέγγισης των εταίρων και δανειστών μέσω των κυβερνητικών αντιπροτάσεων επηρέασε ή και προκάλεσε το αίτημα των 22 κυβερνητικών βουλευτών για πρωτοβουλίες ρήξης.

Ωστόσο, εκείνο που κυρίως μετράει είναι ότι οι αντιπροτάσεις της Αθή-

νας καταγράφονται ως επιτυχημένη κίνηση. Μείωσαν σημαντικά τη δημοσιονομική απόσταση που χωρίζει τις ελληνικές εκτιμήσεις από εκείνες των εταίρων, συνετέλεσαν ώστε να «κλειδώσει» η σημερινή συνάντηση του πρωθυπουργού με την καγκελάριο Μέρκελ και τον πρόεδρο Ολάντ και διαμόρφωσαν προϋποθέσεις για ακόμη μεγαλύτερες συγκλίσεις, ακόμη και για ενδεχόμενη επίτευξη συμφωνίας. Η διαπραγμάτευση είναι πια στα χέρια του πρωθυπουργού.

Όπως, άλλωστε, στα δικά του χέρια

είναι και η διαχείριση γεγονότων ή καταστάσεων όπως το αίτημα των 22 κυβερνητικών βουλευτών. Δεν ήταν κάτι που εξέπληξε, υπό την έννοια ότι είναι γνωστή η ύπαρξη τάσεων που θα προτιμούσαν τη ρήξη με τους εταίρους και δανειστές. Για λόγους που οι μετέχοντες στη συγκεκριμένη πρωτοβουλία γνωρίζουν, αποφάσισαν να κινηθούν χθες. Αν σημαίνει κάτι ιδιαίτερο ή όχι, θα το διαπιστώσουμε στα επόμενα εικοσιτετράωρα. Αρα περισσότερο από κάθε άλλη στιγμή στη διάρκεια των τελευταίων

μηνών οι όποιες εξελίξεις εξαρτώνται αποκλειστικά και μόνο από τις αποφάσεις, τους χειρισμούς και τις ενέργειες του πρωθυπουργού. Και δεν αποτελεί υπερβολή η επισήμανση ότι ποτέ άλλοτε στα χρόνια της μεταπολίτευσης δεν βρέθηκε Έλληνας πρωθυπουργός αντιμέτωπος με την υποχρέωση να διαχειριστεί τόσο δύσκολες καταστάσεις μέσα σε τόσο στενά χρονικά όρια και με τόσο περιορισμένη στήριξη και συμπαράσταση. Εστω κι αν εκείνος το επέλεξε.

ΕΘΝΟΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΣΗ ΚΑΡΤΕΡΟΥ

Άι σιχτίρ, επιτέλους

Ακούστε κατάσταση: Έφτασε να παριστάνει τον θυμωμένο με την κυβέρνηση και τον Τσίπρα ακόμα κι ο καλός κ' αγαθός Γιούνκερ. Ενώ ο Σόιμπλε είναι διαρκώς συννεφιασμένος και κάθε τόσο μπουμπουνίζει. Η Μέρκελ μαλακά - πιο μαλακά ζητάει όσα ζητούσε πάντα. Ο Ντάισελμπλουμ ενοχλείται δημοσίως εμφανώς ενοχλημένος. Αυτός ζητάει εκμοντερνισμένο ασφαλιστικό σύστημα. Ανατριχίλα! Και η Κομισιόν απορρίπτει απορρίπτοντας τα απορριπτόμενα που θα απορρίψει με νέες απορρίψεις - μέσω διαρροών.

Λοιπόν, εντάξει, δεν διαπραγματευόμαστε εμείς. Άλλοι τραβάνε αυτό το λούκι. Αλλά υπάρχουν και στιγμές σε μια τέτοιου είδους παρέλαση μπουμπουνιών που φτάνει να πει κανείς: Ε, άι σιχτίρ, επιτέλους! Σας δώσαμε πριν λίγες μέρες μια πρόταση στα όρια

-ίως και λίγο έξω από αυτά της εντιμότητας. Απαντήσατε με το γνωστό τελεσίγραφο της συμφοράς. Σας δώσαμε τώρα κάποιες νέες προτάσεις για τα δημοσιονομικά. Γεμίσατε τον διεθνή Τύπο με τα α-πα-πα σας. Ε, και ο πιο αφελής καταλαβαίνει πια πού το πάτε. Το πάνε, ναι, εδώ και μήνες. Το πάνε, αλλά να το θυμηθείτε, ότι δεν θα πάει. Και θα 'ναι ντάλα μεσημέρι. Διότι με όλη τους την καλοπληρωμένη σοφία, και την καλώς πληροφορημένη αναιδεια, διαφεύγει στους εκπροσώπους των δανειστών μια άκρως πολιτική λεπτομέρεια: Έχουν να κάνουν με άτιμο μιλέτι, όπως έλεγαν κάποτε οι Τούρκοι. Το είπε εξάλλου και ο εξάλλος Γιούνκερ ότι δεν μπορεί να συνεννοηθεί με τους δικούς μας. Δεν μπορεί, αλλά ο καιρός μαζεύει, κι εμείς μαζεύουμε όσο αυτοί δεν μαζεύονται.

Και τι θα γίνει; Θα διακινδυνεύσουμε μια πρόβλεψη: Ουκ αν λάβοις - αυτό θα γίνει. Θα πάρει υπό μάλης όλες τις συμβιβαστικές προτάσεις ο Τσίπρας και θα τους αποχαιρετήσει. Ας τα βρουν μεταξύ τους για ό,τι θα τους βρει. Έπρεπε να έχουν καταλάβει ότι δεν πρόκειται να υπογράψει τις αθλιότητες που του σερβίζουν. Και ούτε πρόκειται να συρθεί σε μια ατέλειωτη αιμορραγία - εμείς να δίνουμε κι αυτοί να ζητούν όλο και περισσότερα. Φυγή προς τα μπρος - κι όπου βγει.

Διότι καλά να θέλουν να χορεύουν πάνω στα ερείπια της οικονομίας, της κοινωνίας και της ελπίδας οι χορευτές των δανειστών. Αλλά και να μας ζητούν να τους κρατάμε το μαντίλι; Δεν τους το κουνάμε καλύτερα; Μπορεί έτσι να βάλουμε και το ταψί στον χορό τους...

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ Γιώργος Σταματόπουλος

Υπόδουλοι

Το πείσμα των Ευρωπαίων δείχνει απλώς ότι οι άνθρωποι ουδεμία επαφή έχουν με το πολίτευμα της δημοκρατίας και τον πολιτισμό της Ευρώπης• πολιτισμό βασισμένο στον βαθύ ουμανισμό της, στον Διαφωτισμό και στα αιέν ζητούμενα της γαλλικής επανάστασης. Οι ελίτ έχουν τοποθετήσει στις κυβερνήσεις των χωρών-μελών, έστω και μέσα από τη «δημοκρατική» διαδικασία των εκλογών, εκπροσώπους τάχα των λαών, που δεν είναι παρά ακραιφνείς υπηρέτες των εν λόγω ελίτ (και ως γνωστόν, οι ελίτ δεν ενδιαφέρονται για τα εθνικά θέματα και τη λαϊκή αξιοπρέπεια).

Τρέμουν στην ιδέα και μόνο ότι η ελληνική κυβέρνηση μπορεί να αποκαλύψει το τεράστιο έλλειμμα δημοκρατίας που υπάρχει αυτή τη στιγμή στα «ισχυρά», «πολιτισμένα» ευρωπαϊκά κράτη. Το ότι εξαντλούν όλον τους τον κυνισμό και επιδεικνύουν τέτοια χυδαιότητα απέναντι σε μια μικρή χώρα που θέλει να ορθοποδήσει, είναι απόδειξη θα 'λεγα αυτού του τρόμου τους μήπως γίνει κατανοητή από τους λαούς η δουλική τους σχέση προς τις ελίτ (και βεβαίως μήπως τυχόν χάσουν τα αδιανόητα για την πλέμπα προνόμιά τους).

Νομίζω στην επικοινωνιακή σφαίρα το 'χουν χάσει το παιχνίδι και θα όφειλαν να το αποδεχτούν αυτό οι τεχνικοί της πολιτικής και της δημοσιογραφίας. Θα όφειλαν επίσης να σέβονται τον υπουργό Οικονομικών και όχι να τον λοιδορούν (αριθμοτεχνικά, πάντα, οι δόλιοι), διότι ήταν αυτός που εκτίναξε το πρόβλημα του ελλείμματος δημοκρατίας στην Ευρώπη σ' όλον -σχεδόν- τον πλανήτη. Βεβαίως δεν περιμέναμε από Αδώνιδες και Βορίδης-

δες, Ψαριανούς και Θεοδωράκηδες να πουν καλό λόγο διότι, απλώς, δεν καταλαβαίνουν τίποτα άλλο, αυτοί και οι ομοίως σκεπτόμενοι, πάρεξ εξουσία και αναγνωρισιμότητα, κενοί όντες, όπως μαρτυρούν τα λεγόμενά τους, από ανθρωπισμό και συγχυσμένοι σε ό,τι αφορά τη δημοκρατικότητα στην οποία έπρεπε να μούμεθα άπαντες. Εγκλωβισμένοι λες σ' έναν στείρο ναρκισσισμό (ανεκπλήρωτους πόθους;) αδυνατούν να κατανοήσουν το μέγα πρόβλημα που ταλανίζει τους λαούς της Ευρώπης: την πείνα (!). Αδιαφορούν για τους πρόσφυγες, τους άστεγους και τους άνεργους, τους ψυχικά διαταραγμένους, αυτούς που αυτοκτόνησαν και αυτοκτονούν γιατί περιέρχονται σε οικονομικά (και ψυχικά και διανοητικά) αδιέξοδα.

Να 'ναι καλά οι ίδιοι, αλλά ίσως όφειλαν να δείξουν μικρότερη αμετροέπεια, να εμβαθύνουν την κρίση τους, να ανακαλύψουν κάποιον υπερήφανο στοχασμό, συμπαθητικό και ελεύθερο. Ευρωπαίοι αξιωματούχοι: μεθυσμένοι από χρήμα και εξουσία, αλλά την ίδια ώρα τρομοκρατημένοι μήπως μετά τον ελληνικό λαό ξεσηκωθούν κι άλλοι λαοί της Ευρώπης. Έλληνες αξιωματούχοι (αρκετοί): ορθολογιστές και ρεαλιστές, τάχα, αλλά πόσο βαθυφρόνως ραγιάδες! Πουθενά μια προσπάθεια να φανούν δημοκράτες! Ακόμη οι διαδελώσεις των λαών κατά των υπευθύνων για την πείνα είναι ειρηνικές• ας ελπίσουμε ότι δεν θα χάσουν τον χαρακτήρα τους. Εάν τον χάσουν, πάνε και τ' αξιώματα, πάει και η Ενωμένη Ευρώπη, πάν' όλα. Ως τότε, ωστόσο, παραμένουμε υπόδουλοι άπαντες• εμείς απέναντι στην αδράνειά μας• οι Ευρωπαίοι αξιωματούχοι απέναντι στις ελίτ.

ΤΟ ΒΗΜΑ

Ατελέσφορη διαπραγμάτευση

Ο Ιούνιος «τρέχει», η διαπραγμάτευση παραμένει ατελέσφορη και η συμφωνία δεν λείπει να έλθει, παρά τις πολλές προαναγγελίες της. Η βελτιωμένη ελληνική πρόταση που εστάλη άρον - άρον μετά το επεισόδιο με τον Γιούνκερ κρίθηκε ανεπαρκής και οι επιφορτισμένοι με την διαπραγμάτευση υπουργοί πήγαν στις Βρυξέλλες και βρήκαν κλειστές πόρτες.

Έτσι είναι πιθανό και η νέα συνάντηση του Πρωθυπουργού με τους επικεφαλής του γαλλογερμανικού άξονα να αποβεί άκαρπη, χωρίς δηλαδή την ποθούμενη συμφωνία. Στις Βρυξέλλες μιλάνε για έλλειμμα κατανόησης και αδυναμία συνεννόησης. Θεωρούν ότι έχουν εξαντλήσει τα περιθώρια παραχωρήσεων προς την Ελλάδα και επισημαίνουν στην Αθήνα ότι διεκδικεί χωρίς να αντιλαμβάνεται τους περιορισμούς των άλλων.

Ταυτόχρονα μιλούν για έλλειμμα αξιοπιστίας και δεν κρύβουν τη δυσφορία τους για τους Έλληνες επισήμους, που επαναφέρουν κάθε τόσο οι ίδιοι μια ζήτημα Grexit, θεωρώντας ότι έτσι εκβιάζουν την ευρωζώνη. Η χώρα βρίσκεται ένα βήμα πριν τον γκρεμό και σημαίνοντες κυβερνητικοί παράγοντες δεν κάνουν τίποτε άλλο παρά να τορπιλίζουν τις διαπραγματεύσεις υιοθετώντας το εκτός πραγματικότητας δόγμα ότι «όσο αργούμε τόσο το καλύτερο».

Είναι φανερό πια σε όλους ότι η διαπραγματευτική τακτική της Αθήνας δεν είναι η καλύτερη. Έχει καταστήσει και πάλι την Ελλάδα αναξιόπιστη, σε πλήρη απομόνωση από τους εταίρους. Ο κίνδυνος να αφεθούμε στην τύχη μας ή να πάρουμε μια ακόμη προβληματική παράταση, που θα διαιωνίζει την κρίση είναι ορατός πια δια γυμνού οφθαλμού.

Ο Πρωθυπουργός δεν μπορεί πια να αγνοεί αυτό το κλίμα, αυτή την τόσο δυσμενή για τα συμφέροντα της χώρας ατμόσφαιρα. Οφείλει να αναλάβει το βάρος της ευθύνης που του αναλογεί.